

Het Collecti.e.f 8 maars roept op tot een nationale vrouwenstaking*

Op 8 maart, de internationale strijddag voor vrouwenrechten, roept het Collecti.e.f 8.Maars alle vrouwen en genderminderheden op tot een nationale vrouwenstaking. Dat doen we in navolging van massaal opgevolgde vrouwenstakingen in Spanje, Zwitserland, Latijns-Amerika én van de vrouwenstakingen in België de afgelopen drie jaar. Wij roepen vrouwen op om de zorgtaken te staken, het betaalde werk of de lessen te onderbreken en niet te consumeren. Met deze actie wijzen we op de belangrijke rol van het werk van vrouwen: dat werk houdt de samenleving draaiende. Want als vrouwen* stoppen, stopt de wereld.*

Een vrouwenstaking? Waarom?

Er zit een structurele ongelijkheid ingebakken in onze samenleving. Vrouwen* verdienen minder, zorgen meer, hebben lagere pensioenen, worden vaker geconfronteerd met geweld. De samenleving is doordrongen van seksisme en seksueel, psychologisch, economisch, juridisch en fysiek geweld zijn dagelijkse kost. Van het beleid zou je een daadkrachtige aanpak verwachten, maar het neoliberale, veiligheids- en racistische beleid vergroot de ongelijkheid alleen nog meer.

Het gemiddelde jaarloon van vrouwen ligt 23% lager dan dat van mannen. Eén van de redenen daarvoor is dat veel lageloonsectoren vrouwelijk zijn. Denk maar aan de schoonmaak en de verkoop. Het zijn sectoren waar volwaardige contracten schaars zijn en de lonen bijzonder laag. Het is dan ook stuitend om te zien hoe de regering de lonen blokkeert en verhindert dat ze met meer dan 0.4% stijgen en hoe de inzet ontbreekt om de arbeidsomstandigheden in de preciaire en vrouwelijke sectoren te verbeteren. Daarnaast blijft de recente verhoging van het minimumloon, bekomen door verschillende actiedagen en staking, in grote mate onvoldoende. Dit alles geldt eens te meer voor migrantenvrouwen die vaak vastzitten in zorg- of schoonmaaktaken, zij zijn onzichtbaar, onderbetaald en hun uren worden vaak in het 'zwart' uitgekeerd.

De pandemie zorgt voor extra ravage in de zorgsector, in de kinderopvang, in het onderwijs, enz. Deze sectoren kampten al voor de pandemie met een personeelstekort. Momenteel vinden ziekenhuizen geen verpleegkundigen meer, omdat velen van hen het beroep verlaten. De druk op het verpleeghuispersoneel is erg groot, zeker in woonzorgcentra van multinationals. De eerstelijnszorg, waar veel vrouwen werken, staat als nooit tevoren onder druk. Kinderdagverblijven en klassen op scholen moeten sluiten vanwege het virus, wat er nog steeds voor zorgt dat vooral vrouwen tijdens deze sluitingen voor kinderen moeten zorgen. Deze situatie onderstreept nogmaals de noodzaak van toegankelijke en kwaliteitsvolle openbare diensten voor iedereen, die zowel voor onze kinderen als onze senioren zorgen. Bij gebrek aan dergelijke diensten is het onvermijdelijk dat vrouwen deze zorgtaken binnen het gezin op zich moeten nemen.

Op dit moment strijden de werknemers van de dienstencheques voor hogere lonen en een hogere verplaatsingsvergoeding. Kinderverzorgsters ijveren voor een beter statuut en waardering van hun werk, net als werknemers in de gezondheidszorg of woonzorgcentra.

Naast economische ongelijkheid hebben vrouwen en genderminderheden ook voortdurend te maken met geweld, dat vele vormen aanneemt. Getuigenissen van seksistisch en seksueel geweld volgen elkaar in alle lagen van de bevolking op: in bars, de nachtwereld, op het werk, binnen het gezin en in de cultuursector. Het aantal femicides blijft hoog en vrouwen- en middenveldorganisaties constateren dat politie, justitie en openbare instellingen niet over

voldoende kennis en personele middelen beschikken om klachten over huiselijk geweld te voorkomen en correct af te handelen.

De regering Vivaldi, die zich graag feministisch noemt en de meest vrouwelijke regering is die België tot nu toe had, heeft beloofd om de strijd tegen geweld tegen vrouwen tot haar prioriteit te maken. De maatregelen die de politieke wereld neemt om geweld tegen vrouwen en genderminderheden te bestrijden, blijven echter ontoereikend. Het nationale actieplan tegen gendergerelateerd geweld gaat de goede kant op, maar de overheid stelt nog steeds geen substantiële concrete middelen ter beschikking om aan de behoeften te voldoen. Dit is niet aanvaardbaar.

Door de pandemie worden vrouwen en genderminderheden nog meer geconfronteerd met racistisch migratiebeleid, dat vooral migrantenvrouwen in gevaar brengt, ze opsluit en tot armoede veroordeelt.

Vrouwenstaking* in België en over de hele wereld

Over de hele wereld zijn de rechten van vrouwen en genderminderheden in gevaar en worden ze teruggedraaid. Maar we zien ook dat overal de strijd wordt georganiseerd. Van Argentinië tot Polen, van India tot Spanje en België. De vrouwen* laten zich niet doen en staan op. Internationaal zijn vrouwenstakingen* dé drijvende krachten tegen extreemrechtse tendensen.

We roepen alle feministen op om zich te verenigen tegen alle vormen van discriminatie van vrouwen* en genderminderheden: of het nu gaat om onze huidskleur, onze afkomst, ons inkomen, ons geslacht, onze seksuele geaardheid of onze overtuigingen... het is door samen te vechten dat we overwinningen zullen behalen.

Een vrouwenstaking*? Hoe deelnemen?

Om concrete en efficiënte maatregelen tegen deze structurele ongelijkheid te eisen, roept Collecti.e.f 8 Maars vrouwen* op om te staken. Dit kan op verschillende manieren. Op 8 maart kan je stoppen met werken op je werk, geen huishoudelijke taken thuis doen, niet deelnemen aan de les. Wees solidair met de vrouwen* die staken, maar ook met degenen die tijdens de pandemie nooit hebben kunnen stoppen!

We roepen iedereen op om binnen en/of buiten de werkplaats symbolische acties, samenkomsten, vergaderingen, demonstraties, flashmobs te organiseren, om lawaai te maken. Versier je balkon, werkplek, stad. Plaats dit op sociale media. Doe mee aan een lokale actie.

Neem voor acties op jouw werkplek contact op met je vakbondsorganisatie om te weten te komen wat de praktische aspecten van stakingsdekking zijn.

Samen laten we onze stem horen, want "wanneer vrouwen* stoppen, stopt de wereld".

*of iedereen die zichzelf in deze naam herkent